

LYT TIL
LURENS
MUSIK

LUR HANDLER OGSÅ OM AT VÅGNE OP

En god lur handler om at vågne på en god måde. Det kan være svært, hvis lurens rytme støder mod husets rytme. Det er en af de ting, pædagogerne Lea Folkmar og Louise Møllegaard fra Martha Hjemmets vuggestue fik øje på, da de afprøvede pointer fra Sofia Grunditz' forskning i middagslur.

AF RIKKE WETTENDORFF

Lea Folkmar og Louise Møllegaard fra Martha Hjemmet på Nørrebro har begge mange års erfaring som vuggestuepædagoger. Alligevel er de enige om, at det har givet dem en masse at være med i Bakspejlets forskningsafprøvning og stille skarpt på den lille del af den daglige praksis, som luren er.

”Jeg synes faktisk, at man skal prøve at give sig selv den mulighed at sætte fokus på middagsluren og prøve at se på den med nye øjne – hvad er det egentlig, der er på spil, når vi putter børn?” siger Lea Folkmar. Den dag, Lea Folkmar og Louise Møllegaard satte spot på luren, puttede de hhv. syv og fem børn over to år i to forskellige vuggestuegrupper. De sover ligesom børnene i Sofia Grunditz’ forskning på madrasser, mens de yngste sover i krybber udenfor. Det er derfor de store børns lur, Lea Folkmar og Louise Nørregaard har kigget nærmere på med pointer fra Sofia Grunditz’ forskning.

Ind og ud af luren

Noget af det, Lea Folkmar og Louise Nørregaard blev opmærksomme på, var, at de har meget fokus på at få børnene ind i luren på en god måde, men at børnene nogle gange oplever en lidt brat overgang fra luren til eftermiddagsmaden, især de børn, der sover længe. Det kan godt være lidt voldsomt for et barn, der lige er vågnet, at komme for hurtigt fra den varme, langsomme lur og til eftermiddagsmaden, med hvad det indebærer af ble- og tøjskift, aktivitet hos andre børn, der har været vågne i længere tid, og forventninger om selv at hjælpe til. ”Nogle børn bliver smadderkede af det, og fordi vi er midt i at gøre klar til eftermiddagsmaden, kan det være svært at give dem den omsorg, de har brug

LEA FOLKMAR
PÆDAGOG
MARTHA HJEMMET

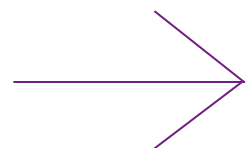

LOUISE MØLLEGAARD
PÆDAGOG
MARTHAHJEMMET

for lige der,” siger Louise Nørregaard og fortæller, at det jo egentlig ikke behøver at være sådan. ”Der kan jo godt sidde en og hygge lidt med de børn, der lige er vågnet, mens den anden gør klar,” siger hun. ”Vi har bare ikke tænkt på det på den måde før, men her kan vi jo se, at lurens rytme støder sammen med husets rytme,” supplerer Lea Folkmar.

Et rum i tiden efter luren

Faktisk overraskede det de to pædagoger, at de ikke havde tænkt over det før, for de er ellers ret opmærksomme på, at det at være vågen ikke er det samme som at være klar. Det er vigtigt for Lea Folkmar og Louise Nørregaard, at børnene selv får lov at bestemme, hvornår de står op, selv om de er vågne. De skal have lov at komme selv. ”Før troede jeg egentlig, at de vækkede hinanden, men det virker snarere, som om de ligger og vågner i deres eget tempo og så beslutter sig for at stå op sammen. De kommer i hvert

faldt ind på stuen i små grupper. På den måde får de jo også skabt sådan et lille rum i tiden, som forskeren taler om, efter luren, hvor de ligger sammen og bliver klar til at stå op og være med igen,” siger Lea Folkmar.

Mig og min ven

De små rum i tiden kom også til syne før luren. Lea Folkmar fortæller, at to af pigerne fra hendes stue lå og kiggede på hinandens ansigter, helt stille, indtil de faldt i søvn. “Der var ingen af dem, der sagde noget, men det var trygt for dem at have det fælles-skab sammen,” siger Lea Folkmar. Netop børnenes fællesskaber er noget, hun er meget opmærksom på, når hun putter “sine” børn i det soverum, de deler med nabostuen. “Men her under afprøvnningen blev jeg opmærksom på, at vi faktisk lægger børnene efter nogle forskellige kriterier i personalegruppen,” fortæller hun. Lea Folkmar kan

godt lide, at “hendes” børn ligger sammen, men hun kan se, at andre kolleger blander børnene fra stuerne mere eller fx lægger dem med lidt større afstand. Det er noget, hun og Louise Nørregaard vil tage initiativ til, bliver drøftet med kollegerne. Lea Folkmar synes, at det er interessant at drøfte, om det er venskab eller hensynet til at få skabt et roligt sovemiljø, der er i forgrunden i personalegruppen. “Måske kan vi skabe plads til flere rum i tiden for børnene, hvis vi er mere bevidste om, hvorfor vi gør, som vi gør,” siger hun.

En lærerig oplevelse

Afprøvnningen af forskningen har givet stof til eftertanke for de to pædagoger. Faktisk er de lidt overraskede over, hvor meget de har fået ud af at stille skarpt på en pædagogisk hverdagshandling som middagsluren. Det, de især tager med sig, er nøgleord som forudsigelighed og

børneperspektiver på luren. “Vores børn får faktisk nye pladser hver dag. Sådan er det ikke i Sofia Grunditz’ forskningsprojekt. Det synes jeg godt, vi kan tænke lidt over – og i det hele taget udforske lidt mere, hvordan børnene oplever luren hos os,” konstaterer Lea Folkmar.

”

Jeg synes faktisk, at man skal prøve at give sig selv den mulighed at sætte fokus på middagsluren og prøve at se på den med nye øjne – hvad er det egentlig, der er på spil, når vi putter børn?

LEA FOLKMAR

SPØRGSMÅL TIL REFLEKSION

Hvor lang tid varer luren egentlig hos os?

- Hvornår begynder "lurens logik" at træde frem, og hvornår er den forsvundet igen?

Se luren fra **børnenes perspektiv** – hvad oplever de?

- Kan vi få øje på nogle af de små rum i tiden?

Hvad går vi ud fra, når vi organiserer luren?

- Hvordan vægter vi de praktiske forhold (fx at børnene skal have mulighed for at falde i søvn hurtigst muligt) over for børns venskaber og "støj"? Er pauser og møder med til at bestemme lurens logik? Hvorfor sover de enkelte børn, hvor de gør?